

Съ залѣзване на слънцето хората прибиратъ стадата си въ огради високи до 3 метра и дебели до единъ метъръ, направени отъ най-здрави и бодливи дървета и кактуси. При стадата има винаги и по нѣколко кучета.

Въ нощната тишина, когато всичко се унася въ дълбокъ сънъ, изведнажъ се чува страшниятъ ревъ на лъва. Кучетата почватъ да лаятъ и се криятъ при господаря си, като треперятъ отъ страхъ. Овцетъ тичатъ като луди въ оградата. Козитъ вресчатъ жално. Воловетъ мучатъ отъ страхъ и се събиратъ на купъ.

Лъвътъ приближава бавно и дебне като котка. Той не реве вече, а само рѣмжи. Съ грамаденъ скокъ прескача високата ограда. Съ единъ ударъ на грамадната си предна лапа той събаря дори и волъ. Съ силната си челюсть прехапва врата на животното, изправя се гордо стѣпилъ съ предни крака върху жертвата си, рѣмжи, очитъ му пускатъ искри отъ радостъ и маха силно опашката си изъ въздуха. После грабва жертвата и съ голѣмъ скокъ се прехвърля презъ оградата съ плячката си въ уста.

Разбира се, тамошнитъ говеда сж по-малки отъ нашитъ, но това все пакъ показва неговата грамадна сила. И лесно обяснимо е, защо всичко живо трепери отъ страхъ предъ тоя най-голѣмъ, най-страшенъ и най-силенъ хищникъ.

Лъвътъ не реве постоянно. Повече рѣмжи. Но когато реве, неговиятъ ревъ е страшенъ. Арабитъ наричатъ този ревъ **буря**. И наистина, ревътъ на лъва прилича на буря, на грѣмотевица. Мжчно може да се познае откъде иде този страшенъ ревъ, защото лъвътъ реве обикновено наведенъ къмъ земята и гласътъ му се разнася на вси страни, като страшна грѣмотевица.

Отъ този страшенъ ревъ едни животни онѣмвяватъ, други се чудятъ кжде да се скриятъ, трети треперятъ отъ страхъ. Маймунитъ крещатъ изплашени, камилитъ хвърлятъ ездачи и товаръ и хукватъ да бѣгатъ. Конетъ се вкаменяватъ на едно мѣсто. Дори човѣкътъ, макаръ и най-храбъръ ловецъ да е, когато чуе за прѣвъ пжтъ този ревъ, трепери отъ страхъ.

Докато е младъ, лъвътъ, лесно си лови лова изъ степитъ, рѣдко приближава селищата на хората и стадата имъ. Само по-старитъ лъвове скитатъ край селищата и нападатъ и стадата. Тогава се случва да нападатъ дори и деца и жени.

Когато премине горещиятъ день и настѣпи прохладна вечеръ, изъ степта се приближаватъ къмъ рѣкитъ и езерата съ изплеzeni отъ жажда езици антилопи и други животни. Тогава лъвътъ дебне следъ тѣхъ като котка и съ единъ скокъ поваля жертвата си. Като се нахрани, той покрива остатъка отъ храната си съ листа и трева, или я заравя съ пѣськъ, за да я укрие отъ орлитъ или други хищници.

Лъвицата ражда напролѣтъ четири-петъ малки лъвчета. Тѣ се раждатъ слѣпи и много малки, колкото котета. Лъвицата е нѣжна майка. Тя обича да гледа своитъ малки какъ играятъ като весели котенца, и ги наблюдава внимателно и радостно.

Малкитъ лъвчета почватъ да ходятъ следъ майка си едвамъ